

روابط ایران و هند در زمان شاه عباس و جهانگیر

۱۴ شهریور ۱۴۰۲ ساعت ۱۸:۱۳

شاه عباس رندانه بناگاه قندهار را تصرف کرد (۱۰۳۱ ق.). کار به تیرگی روابط و جنگ میان دو دولت نکشید

در دوره گورکانیان روابط ایران و هند با فراز و نشیب‌های زیادی همراه بود. این روابط را می‌توان در طیفی از دوستی متقابل تا کدورت و دشمنی نیز قرار داد. نمونه‌ای از روابط دو کشور را می‌توان در زمان شاه عباس و جهانگیر ملاحظه کرد:

«صعود جهانگیر مقارن با اوج اقتدار شاه عباس کبیر در ایران است. شاه صفوی طی نامه‌ای بسیار دوستانه و محبت‌آمیز درگذشت پدر را به او تسلیت گفت و از پادشاهی‌اش ابراز شادمانی کرد. از آن پس، مکرر سفرای ایران و هند در رفت و آمد بودند. معه‌ذا، شاه عباس رندانه بناگاه قندهار را تصرف کرد (۱۰۳۱ ق.). کار به تیرگی روابط و جنگ میان دو دولت نکشید و تنها جهانگیر آزرده خاطر، در نامه‌ای به آن نقاوه دودمان علوی [و] خلاصه خاندان صفوی گلایه کرد که چرا "بی سبب و باعشی در صدد افسردگی گلزار محبت و دوستی و اخوت و یکتادلی دو دولت، که تا انقراض زمان و اختلاف ادوار" زایل شدنی نیست برآمده است. جهانگیر کمی پیش از شاه عباس درگذشت. حکومت جهانگیر مصادف است با آغاز تکاپوی جدی انگلیسی‌ها برای استقرار در بنادر هند و این مقارن با دورانی است که دولت مرکزی هند توجه خویش را به معضل حضور خشن و بی قانون پرتغالی‌ها در سواحل و آب‌های منطقه معطوف داشته است. بدینسان، ارتباط انگلیسی‌ها با جهانگیر فرایندی مشابه ارتباط آنان با شاه عباس داشت. هر دو قدرت مسلمان منطقه از یکه تازی دریایی پرتغالی‌ها در رنج بودند و سرانجام ناوگان دریایی انگلیس را ابزاری مفید برای اخراج ایشان یافتند.»

منبع: عبدالله شهبازی، زرسالاران یهودی و پارسی استعمار بریتانیا و ایران، جلد ۱، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۷۷، ص ۱۰۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۳۱۲/جهانگیر-عباس-شاه-زمان-هند-ایران-روابط>